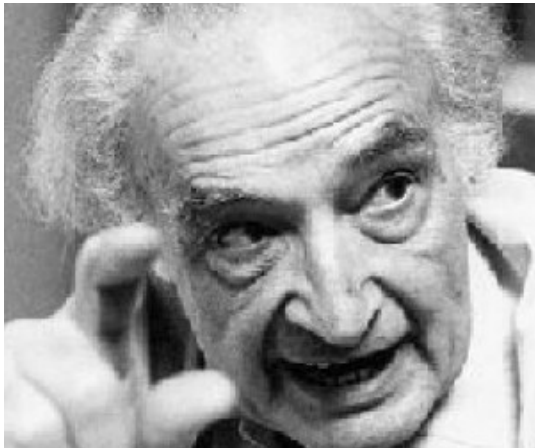

Η ποιητική φιγούρα του Έκτωρα Κακναβάτου υπήρξε καθοριστική για τη νεοελληνική γραμματεία της μεταπολεμικής περιόδου. Με την αποδημία του, προχθές σε ηλικία 90 ετών, έκλεισε ένας ακόμη κύκλος για τους ποιητές που σφράγισαν την πορεία του ελληνικού υπερρεαλισμού. Ο Έκτωρ Κακναβάτος (φιλολογικό ψευδώνυμο του Γιώργου Κοντογιώργη) γεννήθηκε στον Πειραιά το 1920. Σπούδασε Μαθηματικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών ακολουθώντας τα επόμενα χρόνια την ιδιότητα του εκπαιδευτικού. Εμφανίστηκε στα γράμματα το 1943 εκδίδοντας την ποιητική συλλογή «Φούγκα». Στα χρόνια που μεσολάβησαν έως το δεύτερο έργο του («Διασπορά», 1961) βίωσε την εμπειρία της εποχής: συμμετείχε στην Εθνική Αντίσταση ως μέλος του ΕΑΜ, φυλακίστηκε και εξορίστηκε στα χρόνια του Εμφυλίου.

Διακρίθηκε σε στίχους υψηλών τόνων ανάμεσα σε σύμβολα μυθικά και απτά ρεαλιστικά, με άμεσους είτε έμμεσους υπαινιγμούς στη σύγχρονη κοινωνική και πολιτική ζωή. Το ποιητικό έργο του υπήρξε συνεχές και αμετακίνητο στις προθέσεις που είχε θέσει εξαρχής. Μεταξύ των σημαντικότερων μπορούν να θεωρηθούν οι συλλογές «In perpetuum» και «Οδός Λαιστρυγόνων» καθώς και ο τόμος δοκιμίων «Βραχεία και μακρά. Για την ποίηση. Γλώσσα και λόγος». Πρόσφατα δε, κυκλοφόρησε ένας συγκεντρωτικός τόμος «Ποιήματα: 1943-1987» στις εκδόσεις Άγρα.

Πηγή: Ε.ΚΕ.ΒΙ

Ας τον αποχαιρετήσουμε με ένα δικό του ποίημα:

Η φλόγα κόρωσε μόλις αγγίξανε δυο σύμφωνα

ο δρόμος στένευε με λέξεις ψόφιες

που μυρίζανε.

Χάθηκες μέσα σε κάτι άσπρο.

Τοίχοι, αφίσες, η πρώτη τού μονόπρακτου:

ΘΑΝΑΤΟΣ ΠΑΝΤΕΠΟΠΤΗΣ.

Σκεφτόμουνα πλάι σε ρουμπινέτα

το πρόβλημα του Αίγισθου:

διαβήτες, Κληταιμήστρες, τρίγωνα

τα τσιγάρα που μου τέλειωσαν

το πρόβλημα της αποχέτευσης

σε διαμερίσματα Ερινύων

το δυσκίνητο λεωφορείο

ΑΝΩ ΛΟΙΣΑ-ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

το κοφτερό τσεκούρι

η μόνη λύση σε Μυκήνες.

Κόφτο λοιπόν να τελειώνουμε.

Έκτωρ Κακναβάτος, Χάθηκες μέσα σε κάτι άσπρο